

ئاوازی پاتاگردنەوہ خویندەنەوہیە ک بو کۆمەلە شیعری (ئەستىزەكان بىرىنى مروشن)

ئەرشەد عاسى

ئەم دیوانە خنجیلانەییە چوارەمین کۆمەلە شیعری شاعیر (داستان بەرزان)ە، کە کتیبە کە قەبارەى مام ناوەندییە و (۱۴۲) لاپەرەییە و سێزده دەقى لە خوگرتووە، لە بلاوکرارهکانى (خانەى رۆنان)ە لە سلیمانى.

بلاو بوونەوہى کتیبىكى شیعری لەسەر دەمى تەکنۆلۆژیا و فەیسبووک جىگەى ئاسوودەبى و شادمانىیە، کە ئىستا شیعری فەیسبووکى و شاعیرى فەیسبووکى هاتوونەتە گۆرەپانە کەو، ئەو جوړه شاعیرەش گرنگ نییە بە هەردار بێت، لەوانە یە نیو بە هەر، بە لکۆ بۆ بە هەر بێت، ئاسایە ماریفەت و پۆشنبیری گشتى و زانیارى ئەدەبى و خویندەنەوہ و کتیبەدۆستى و گوڭگرتنى میوزیک و عاشقە جوانى نەبیت، ئینجا لە نێو ئەم جەنجالی و گەرە لاوژەییە چرۆى کتیبى شیعری جىددى و شىاو ئەوپەرى بەختە وەر بىە.

لە سەرەتای دوو هەزارە کەنەوہ بەدیاریکراوى دواى (۲۰۰۳) بزووتنەوہى شیعەرى لاوان دەستپێكى قوناغەىكى تازە بوو، خوینەرىش بە تايبەت خوینەرى شیعەر هەمیشە وىلى بەرھەمى نوئ و

دەربازبوونە لە لاسایى و کارى سواو، چون تازە گەرى ئەدەبى بە شىوہیەكى گشتى و بەردەوام نیازمەند بوو. نوئبوونەوہش لە شیعری کوردیدا ئەگەر بە کاربگەرى ئەدەبى بیانیش بووب، بەلام لە بنچینەدا پىوستى شیعری بوو، لە نەوہى یە کەمدا بو دەربازبوون لە هەمەنەى کلاسیک شیعری نوئى تورک ئەو کاربگەرییە کردووە، لای نەوہى دوو، شیعری نوئى عەرەب و دەربازبوون لە هەمەنەى ئایدۆلۆجیا، لای نەوہى سىتەم شیعری ئەمەریکایى و ئەوروپایى و پاککردنەوہى شیعەر لە زیادە ناشیعیەکان، زەرورەتى نوئبوونەوہ بنچینە بوو.

جا ئەگەر سەبیری شیعری نوئ و شوپشە پۆشنبیریەکان و پىش ئەویش بکەین دەبینین قوناغەکانى شیعری نوئى کوردی لە چوارچىوہى لاسایىکردنەوہ بوو، بەلام ئەمە مانای دەقاو دەق ناگە یە نیت، ئەگەر بێن هەر شیعەرىكى شىخ نوورى، یان لە تىف هەلمەت تەر جەمەى هەر زمانىک بکەین، ئەو نە لە شیعری توفىق فىکرەت دەکا، نە مایکۆفسکى، نە سەعدى یوسف و ئەدۆنیس، ئەوانە رەنگە لە

بیناسازی هونهری چامه‌دا سوودیان
وهرگرتییت، به‌لام ناوهرۆک شتیکی
دیکه‌یه.

له‌م کۆمه‌له‌ شیعرییه‌دا هه‌مان نه‌و
بیرۆکه‌یه به‌دی ده‌کریت و نه‌و
ئه‌فراندنه‌ هه‌یه، به‌لام نه‌وه‌ی زیاتر
جیی سهرنجه‌ نه‌وه‌یه که هه‌ست
ده‌که‌یت ده‌قه‌کان له‌یه‌کتیری زاوژیان
کردوو، نه‌مه‌ش هه‌مان بۆچوونی
(نیتشه) مان به‌یاد دینیتته‌وه که هیچ
شتیکی تازه له‌ ئارادا نییه، یان به
زمانی ئیمه؛ له‌ژێر چه‌تری نه‌و
کۆمه‌له‌ شیعرییه‌دا هیچ شتیکی نوێ
به‌دی ناکریت.

ئه‌گه‌رچی هه‌ندی جار شیعهر هه‌یه
هه‌ولێ تیکه‌لاوکردنی په‌ره‌کان
ده‌دات بۆ نه‌وه‌ی نه‌م تیکه‌لاوکردنه
گۆرانییک له‌ شیوه‌ و ناوهرۆکی
جیهان به‌یتیتته‌ کایه‌وه، به‌لام له
هه‌مان کاتیشدا شیعهر وه‌ک
ئامیتریکه‌ و پتویستی به‌ چاره‌سه‌رییه
له‌ ریتگی که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپینه‌وه،
کاتییک شاعیر کارزان بوو له
په‌خشان کردنی هه‌سته‌کان
به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ر که‌ره‌سته‌یه‌ک
بگه‌یه‌نیتته‌ گرۆقه‌ی گونجاوه‌وه، نه‌وه
بنیادی شیعهر که‌ تۆکمه‌ ده‌بیت.
لیره‌وه که‌ ده‌نوارپیه‌ هۆنراوه‌کان
هه‌ست ده‌کرێ که‌ که‌ره‌سته‌کانی
هه‌مان که‌ره‌سته‌ن، یان له‌ زۆر له
که‌ره‌سته‌ به‌کارهاتوو‌ه‌کانی
کتیبه‌کانی دیکه‌ی شاعیر
جیاوازیان، گۆرانیکی نه‌وتۆ له‌م
لایه‌نه‌وه‌ نابینریت، نه‌مه‌ش کار له
لاوازی ته‌وزیفکردن ده‌کات، چون
ته‌وزیفکردنی تۆکمه‌یه‌کتیکه‌ له
پتیکه‌ینه‌ره‌ هونهرییه‌کانی شیعهر،
هه‌روا به‌کتیکه‌ له‌و ئامرازه‌ گرنگانه‌ی
که‌ شاعیر بۆ که‌لانیی وزه‌ی زمان و

ئیحا و گرۆقه‌کان پشتی پت
ده‌به‌ستیت.

که‌ره‌سته‌ی شیعهر خالیکی گرنکه‌،
که‌ زۆر له‌ لاوه‌کان په‌نگه‌،
به‌شیوه‌یه‌کی پتچه‌وانه‌ تپتی
گه‌یشته‌ن، بوون و به‌کاره‌ینانی
ده‌سته‌واژه‌ و وشه‌ و بیژهی
هاوچه‌رخ، یان شتییک پتوه‌ندی به
پتشیوه‌ نه‌بیت له‌وانه‌یه‌ خزمه‌ت
به‌ده‌ق نه‌کات، نه‌دیبه‌ میسری
عه‌باس مه‌حمود عه‌ققاد له‌ پرۆژه‌ی
تازه‌گه‌رییه‌که‌ی باس له‌وه‌ ده‌کات و
نه‌وه‌ ده‌خاته‌روو به‌و تیکه‌یه‌ی که
ناوه‌ینانی وشه‌ی (حوشتر) مانای
نه‌وه‌ نییه‌ تۆ شتیکی کلاسیک و
کۆنت به‌ره‌م هیناوه‌ و (فرۆکه‌)ش
به‌کاربه‌ینی، که‌واته‌ مۆدیرنه‌،
نوخته‌ی کرۆک و گه‌وه‌ه‌ری دیدی
شاعیره‌ بۆ ژیان.

شیعهر هونهرییکه‌ شاعیر له‌ ریتگی
زمانه‌وه‌ به‌شیوازیکی ریتک و
ته‌کنیکی مامه‌له‌کردنی هونهره‌وه، له
پانتایی فه‌ره‌نگی زماندا
ده‌سته‌به‌ری ده‌کات. ئه‌گه‌ر به
رامانه‌وه‌ سه‌یری بکه‌ین ده‌گه‌ینه‌ نه‌و
راستییه‌ی که‌ خۆی زمان
سروشتیکی دوو لایه‌نه‌ی هه‌یه،
له‌لایه‌که‌وه‌ هۆی پتوه‌ندییه‌،
له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هۆیه‌که‌ بۆ
ده‌رپین، نه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زمان
هه‌م واقیع و هه‌م په‌مزی واقعیسه‌،
له‌به‌ر نه‌م هۆیانه‌ زمان هه‌میشه‌
مایه‌ی بایه‌خپیدانی شیعربووه.

ئه‌گه‌ر کۆی شیعهرکان به‌گشتی
بزوینه‌ری روحی ئیمه‌ نه‌بن، یان
موچرکه‌ به‌ سه‌لیقه‌مان هه‌لنه‌زن،
نه‌وه‌ به‌ده‌ر نییه‌ له‌ رسته‌ی شیعری
جوان که‌ وه‌ک ترووسکه‌ دینه‌ به‌ر
چه‌م و وات لێ ده‌کات زیاتر له

جاریک بیانخوینیتته‌وه، نه‌مه‌ش
تۆقه‌لانی چه‌له‌نگییه‌ له‌ نه‌ده‌ب، چون
شیعهر گوشراوترین و چرترین شیوه‌ی
نه‌ده‌به‌ که‌ زۆرتین شت له‌ که‌مترین
وشه‌دا ده‌رده‌بریت. بۆ نمونه‌ له‌ ده‌قی
(نه‌و رۆژانه‌ قورسن به‌ ژبانم، یان
دۆزه‌خی شیرپه‌نجه‌) که‌ دپته‌گۆ له‌سه‌ر
هه‌له‌پشتنی که‌فوکۆلی ناخی و
یاخیبوونی به‌سه‌ر که‌شی ژین و خۆ
سپاردنی به‌ قه‌ده‌ری، ده‌لی:

"من نه‌وه‌ی برین و

خوین و

مه‌ستیم.

به‌ په‌قی ژیان

سه‌رما ده‌چیتته‌ بوغه‌وه.

رۆژتیکیش وه‌ک سه‌گیتی بریندار

له‌ په‌نا دیوارتیکدا ده‌که‌وم

له‌م شیعهردا مردنم بدۆزنه‌وه"

شیعهر چه‌سپاندنی دلنایی هزری
نییه‌، به‌لکو چه‌سپاندنی وپژدانی
سۆزه‌، شاعیر که‌ باسی دلته‌نگی
خۆی ده‌کات که‌ راده‌به‌ده‌ره‌ و
خه‌ونیش به‌ هانا‌یه‌وه‌ نایه‌ت تیشکی
هیوا‌یه‌کی پت بدای، خه‌یالیشت
ئاسووده‌یی پت نابه‌خشیت و
پاداشتی هه‌ر هه‌ژمه‌تییه‌، دپت له
رسته‌یه‌کدا هه‌موو ماناکان
کۆده‌کاته‌وه‌ و له‌ هه‌مان ده‌ق ئیژتی:

"ده‌زانم له‌ پاداشتی

خه‌یاله‌کانیشدا

ته‌نیایا برینی په‌نگاوپه‌نگ

ده‌چمه‌وه"

یان له‌ دپتکی ناوازه‌ی تردا له
ده‌قی (ئیتواره‌ گه‌یشته‌ ژووهره‌که‌م)
پوشقاه‌زی واتای یاد و خه‌وبین له
چه‌پگه‌ردی مه‌عشووقه‌که‌ی ده‌فریتنی
و وینایه‌کی شوخی چر ئیستیتیکا
په‌خش ده‌کات، ئاخ‌ ئیستیتیکا له
گشت په‌هه‌ندیکه‌وه‌ بۆ ته‌لاری شیعهر

پيويسته، شيعر به بئ بووني
ئيسستيتيكا ته لارتيكي روت و
دزبوه. ديت و دهليت:

**"له دلزيتك ناونگدا داناشتوم و
خهون به ئتواره كاني تووه ده بينم"**
شيويه و كييكه نى ديارى
هونراوه كان زياتر (خهم) و
دلپارسىيه كى تونده، مرؤ له
سه رته تاي بوونييه وه به ده ست
قه يرانه كاني ژيانه وه ده ناليتيت،
په ي به هم مو شتتيك ده بات و
(خهم) له ترؤپكدايه، هم ستر كرنى
ئاده مي زاد به نازار و غه مگينى
هاورپى جاويدى بووه، نهو ژان و
هانكه هانكه و هه لته كانانه ي دل
بينراوه و به رده وام له ديرؤكى
شيعردا ده بينرئيت، هر له نه زه لى
وجودى هم هونره وه.

شاعير به دم نازاره وه له زياتر له
شويتنيك ئاخ و وه يلانى خوئى
ده پرؤتيتنه سهر پهره و بئ ئوميدانه
سه ماي داته پين و بيكه سى و مهرگ
له نيو وشه كان و ده رپينه كان ده كات،
رهنگه ده رپينتيكى راشكاو بيت بو
راستگويى، يه كييكيش له
مهرجه كاني جوانى و هونهرى
جوانيى راستگوييه، كاتى راستى له
به ره ميه هونهرى (ئه ده بى) دا
نامينئ، نه وه جوانييش به جيئى
ده هيلئ. مه به ستمان راستيى ژيانى
رؤژانه نييه، به لكو نه و راستييه به
كه هونهر مهن (شاعير) به هوئى
زانيارى قوللييه وه ده باره ي ژيان،
به هوئى به هره ي هونهرى و
كارامه ييه وه ده يخاته بهر چاوان و
پيشكه شى ده كا. بو نمونه له ده قى
(ليبوؤكيك له ژورتيكدا
بيرده كاتوه):

"كى نازارى ده كات؟"

**كاتيك له دلوه نازارم هه يه.
كى برينه كاني جه ستم هه ست
پيده كات؟**

**كاتيك هم مو گيانم برينه.
كى خهم ده خوات؟ كاتيك خهم
ده مجوت"**

**"ماويه كه له گه ل ژورتيكدا
خه ريكى رامانم
رامان دووم پيتى ليمه ره وه
ئينجا گوزارشته كه راسته"**

تا ده گاته هم ستر كرن به (هيچ) و
بروا به رؤيشتنى تاهه تايه ده كات و
هيواي به پيره وه چوونى مردنه وه
هه يه و بئ سوودى و هه لئيت و
په لئيتى سه رجهم شته كاني ژين و
ده وروبه رى بو روت بووه ته وه، بوئه
به خوژگه يه كى داخ كراوه وه داواى
كوچكر دنى نه به دى ده كات تا مهرگى
ماناي هه بيت، له ده قى
(مانيفيستي قسه) ديتنه گوئ:

**"ده زانم هيچ سوودتكم نييه
تكايه به يتلن مردنم مانايه كى
هه بيت"**

جار هه يه هه ندى وشه و تيروانين
و كه ره سته به كارده هينرئيت رهنگه
جيتى سه رنج بيت، به لام له لايه نه
نه رئينيه كه ي، چون له وانه يه هيچ
هزرتيكي له پشته وه نه بيت و خوينهر
تووشى رامان و هزرين نه كات، جگه
له ده ستداني ئيسستيتيكاى ده ق،
رهنگه به كار هيتانى له شوئنى
گونجاوى خوئى شايسته بيت؛ كه
ده توانرئ له چهنده كوئيله يه كى ده قى
(سه گه كه منم، يان ژيان بو
هه مووان) بينرئيت، به لام نه مه
ته و زيفكر دنى له شيعردا
به شيويه كى نه گونجاو و
پيشكه شكر دنى بيروكه يه كى ته ماوى
له نه وديو ده رپينيدا - ده شيت له

خانه ي بيرساي شيعردا سفر
به ده سستيش نه بيت، بوئه لييره ش
هه مان قسه ي (عه ققاد) مان ديتنه وه
پيش، خو وينه ش ئامرازتيكى هه ره
گرنگى بنيادى هونراوه و هونراوه،
گوئره پانتيكى بو چالاكى نووسه ر له
پيناو ره پيشكر دنى به هره، به لكو
ده توانين بلئين تواناييه
هونهر ييه كه ي، به تايه ت شاعيره
نوئخواز و تازه گه ريبه كان كه مامه له
له گه ل وينه ي شيعريدا ده كهن بو
بنيادى قه سيده و به رجه سته كرنى
ره ههنده جياكانى روانيى شيعرى.
له رتيگه ي وينه وه شاعير هه ست و
نه ست و هزرى له شيويه يه كى هونهرى
به ره هه ست وينا بكات، هه روه ها
ديدى تايه تى خوئى بو بوون و
پيوه ندييه هشاردراوه كان له نيوان
پيكه يتنهر و خاله سه ره كييه كاندا
بخاته روو، چونكه شيعر
شه مهنده فهرتكه هه موو دنيات پئ
ده كات، نه ك ته نئ بتگه يه نيته
شوئنى مه به ست.

ئاشقى ئيستا له بهر نه وه ي له گه ل
موئدئلى تازه ي مرؤف هه لئناكات و به
چه شنيكى بيزار كهر ناوى ده بات،
ژيانبان له گه ل سه گ پئ په سه ندره،
نه وه له سه رووى نه و مرؤفانه ش
رهنگه شاعيره كان به شى شيربان
هه بيت، نه گه به تيرامانه وه روو
به دينه سئ كوئيله ي جياواز له زياتر
له ده قئكدا درك به و مملانئ و
نه ويستن و دووره پهرتيزى له لاي
شاعيران ده كرى، چون شاعير
گه رؤكه، به داواى خهون ده كه وئى،
جگه له وشه چ چه كيكي نييه،
هه ميشه به قسه زل و زؤپ تاوانبار
ده كريت، گه يشتووه ته نه وه ي ئاشق
به رپه رچى نه و هه سته ي خوئى بداته وه

و خوانه خواسته بیته شاعیر، ئەو تیروانینه دەچیته زیاتر له گۆزهیه کهوه، یان ئەو بیروکهی تۆزی پیش ئیستا باسمان کرد، یان ئەو شەپۆله شەگه و به گه یه هاتوونه ته نیو بواره که و به هەر شیوهیه ک بیت دۆخه که یان ناله بار کردوه، ئەوه تا دهلیت:

**"خه ریکه فیری قسهی گه وره دهیم
که واته دهیمه شاعیر
له خودا ده پارتیمه وه ئەوه
روونه دات"**

یان له دهقی (خاله کانی سهر جهسته له شیعره دا ده بن به گول) دیت و هه مان تیگه یشتنی باوی هه ندیکیان ده خاته روو که شاعیره کان (دروژنن)، ئەگه رچی له هه قیقه تدا شاعیران جوداوازن له خستنه رووی روانینه کانیان له شیعردا، شتگه لیک هه ن که کاریگه ری روونیان له سهر چامه و هونه ره یه، ئینجا ئەگه ره کومه لایه تی بیت، یان ژینگه یی، یان هه ر شتیکی دیکه بیت، که له شاعیریکه وه بو یه کیکه تر جیا یه، کاریگه ری و هوشداری شاعیر به شیوه یه کی گشتی په یهسته به وه ی له ده وره به ری ده گوزه ریت و له و پوه خستنه رووی شیعره ی و واتا و تیگه کانی ده بینریت. شاعیر دیت و دهلیت:

**"باوه به درۆی پیاوه شاعیره کان
مه که**

دنیا به قسهی کهس چاک نابیت"
له دهقی (مانیفیستی قسه) دیسان دیت و جهخت له بیروکهی ئەگه ری دووه می ئیمه ده کاته وه، ئەگه رچی به ره ها دواوه به س له وانیه هه مان مه به ستیش بیت،

لیره ئەو رسته ناو داره ی خانمه رۆماننوسی سعودی (ئه سییر عه بدوللا ئەلنه شمی) مان دینیته وه یاد له یه کیک له رۆمانه کانیدا (پروا به هیچ شاعیریک مه که، هه موو شاعیران درۆزنن)، که واته شاعیر هه ر له ئەلفه وه تا یای هه رچی له و مرو یانه هه به کۆی ده کاته وه له خانه ی گه پچاندن و هیچیتی دهلیت:

**"ئه وان هیچیان نییه
هیچیان تیدا نییه
هیچ ناخه نه سه ر بیری کهس
ئه وان مه به ستم شاعیره کانه"**

له کۆیله کهی دواتری ریک به شیوه یه کی راسته وخۆ دیته قسه کردن و ته واو بیروکه که پیشکه ش ده کات که ئەو باره ته مومر و خواروخچه ی هاتووه ته پیشه وه، که به سه رنجه وه ده یخوینینه وه ئەوه بو مان ده رده که ویت به رانه ر شاعیره کان چ خه فه تیک ده روونی ناشقی ته نیوه، تا ئەو ئاسته ی خو لیا ی خو ی بو سۆزانییه کان ته رخا ن بکات له جیا تی به زم و دانیشتنی شاعیران، بۆیه دهلیت:

**"که سه رخۆش ده بووم
شاعیره کان قسه کانیا ن ده دزیم و
سه ینی ده یان کرده شیعر؟
ئیت بریارمدا له گه ل قه حبه کان
دانیشم و**

شاعیره کان فه رامۆش بکه م"
خالیکی دیکه ی به ر له کۆتایی، ده رباره ی ئەو ره هنده سیکسیانیه که له هه ندیک له هۆنراوه کانداهیه، پشتی به ستووه به ده رپرینی رووت، نه وه ک وه ک ره مزیکی جه مالییه ت و گه یشتن به

ده لاله ته کان، له سه ر مانا په تییه که کارکراوه و (ئیحا) و (خوازه) پشتگۆی خراوه، بنووسی ئەم شیوه ده رپرینه رووتانه له م کتیبه دا په یوه ست نییه به تیگه یه کی هه له، به لکو وه ک خو شه ویستییه کی (عوزری - عذری) یش مامه له ی له گه ل ئیرو تیک نه کردوه، ئەو له شیوه ی ته قلیدی بو روانینی وه سفی په یوه ست به جهسته نزیکتره، که وینه شیعریه کان زیده رو ییه کی ته واویان پیوه دیاره و به هۆیه وه جوانناسی له ناو ده چیت، چونکه کاتیک سروشتیکی بیژیه یی شیعره ی به ریگه یه کی راسته وخۆ نووسرا، ئەوه هیچ پیوه ندیه کی به بناغه ی زمان و ئیستی تیکا و واتا و گرۆفه کانی نابیت، که بویرییه کی دروستکراوه، ئەگه ر ئیمه له م ئاسته بوه ستین، ره نگه کهسانی تر به جه ماله تیکی نه زۆک ناوی به رن، که پیان وایت له ئەندیشه یه کی له و رامانیکی ژاژه وه ده رچووه.

شیعر که شیعر بوو خو ی به بالی شیعر بوونی خو یه وه ده فرینیت و ئاسمانه کانی دنیا ی خو پنه ران ته ی ده کات. لیره به رانه ر جوانترین دهقی کتیبه که یه ن به ناوونیشانی (وشه پیکمانه وه ده به ستیت) ه، ئەو یش شاعیر به هاویه شی له گه ل خاتوو (کوچهر ئەبوویه کر) نووسبو یه تی، ئەو دهقه که شیکی عیشقیی نه شمیلی ئەفراندوه، ده رپرینی بالای له خو گرتوه که ده توانین ناوی بنیین (ساده ی مانادار)، به هیمنی وشه کان بو خو پنه ر ده خزین، ئەوه تا له چه ند جیگه یه کی جودا ده لین:

**"گاتی ئەوه هاتوه بیت بلیم:
دنیا به جوانیتوه سه رقاله.**

کاتی ئەو هاتوو پیت بلتیم:

دنیا ئەو ناهیتیت، (ماچم بکه).

کاتی ئەو هاتوو پیت بلتیم:

بههشتی من تهنیشتی تۆیه."

له کۆتایی هۆنراوه کەش وەک پەيامێکی تیژ و دروست کە رەنگدانەوێ راستە قینەبە لە بازەنی عیشقدا، قسە ی رەخنەگران وەلا دەنێن، بە لکو رەنگە بگاتە قسە ی خۆتەرانێ وەک ئیسمەش، ئاخەر نووسین چ قورپێک بەسەری خۆیدا دەکا گەر عیشق نەبیت، بە شێوەیەک کە عیشق تاکە هۆکارە بۆ قوتاربوونی خود و ناخ لە خراپە و گەندەژەبی و زالبوون بەسەر لاوازی دل، له رینگە ی ئەو نووسینەش کە بەهۆی عیشقەو سەرچاوه دەگرتت مرۆ پاک دەبیتەو، بە لئ ئاواپه عیشق، بۆیه ئەویندار دەبیتت:

"گۆی بۆ رەخنەگران ناگرین

تا بتوانین ئەم ئەقینە دەرخینین

دەبیت فێرین پەبوەستبوون چپیه؟

کاتی هاتوو بیلتین:

بەبێ عیشق، نووسین نییه.

له دیدی ساکاری ئیسمەو تاییهتەندی دیار لەم کۆمەلە شیعرییەدا پاتاکردنەو بوو، پاتاکردنەو بە مانا ئەرتیبیەکە نا کە بەهایەکی جوانناسییە و نهیتنی سەرکەوتنی زۆریە ی هۆنەرە نوێخوازەکانه، و له دەستەواژەکان دەکات بۆ گەشە و جیبەجیکردن گونجاو بن. بەمەش کاربگەری وەزیفە ی خۆی دینیتەدی وەک کەرستە یەکی جەمالیەت کە هاوکاری شاعیرە بۆ پیکهیتانی هەلویتست و ویتاکردن. کیشە ی دیدگای ئیسمە لە گەل نەخستنەروو و پتەو نەکردنی پتەو نەدییه تازەکانی زمانەوانی و کەرەستە یە کە خزمەتی

ئەزمونە کە نەکات و له ریتیمی

دوو پاتاکردنەو یەکی سەربنیتەو.

ئەو کاتە ی شاعیر دەنووسیت، له

زەمانی خۆی دەردەچیت و دەچیتە

ناو زەمانیکی تایبەتییهو، ئەو

کاتە ی ئیسمە دەخوینینەو له زەمانی

خۆمان دەردەچین و دەچینە ناو

زەمانیکی تایبەتەو، بۆیه له دوا

ویتستگەدا دەمانەوی بلتین؛ ئیسمە

و هک خۆتینەر رەوز و ریتچکە بۆ

شاعیرەکان دانارپژین بە رادە ی

ئەو ی بە دوا ی چیت وەرگرتن و

ئارامی دەروون و گەرمبوونەو ی

روحمان بە دەقی ناوازه و هەستی

بە پیت ویتین، بە هۆنراوه و دەرپرینی

هەژەندە؛ کە رەنگدانەو و

تەرجمە ی هەقیقەتی ناخی هەر

یەکیکمانی کردبیت، دوور له

پاتاکردنەو و کوریانەو.

سەرچاوه و کتیبەکان:

۱- به زمانی کوردی:

۱- داستان بهرزان: ئەستیرەکان برینی مرۆفن - شیعەر، له بلاوکرارهکانی خانە ی رۆنان، چ ۱، سلیمانی، ۲۰۱۷.

۲- دلشاد عەبدوللا: بە یانی شیعری شاعیرانی پیتشەر، گۆقاری ریمان، ژماره ۲۴۲، تەمۆزی ۲۰۱۷.

۳- لۆرانس پیرین: شیعەر چپیه؟ وەرگێرانی له فارسییهو: ئەبووبەکر خۆشناو، له بلاوکرارهکانی بەرتیوهرایهتی خانە ی وەرگێران، چاپخانە ی پیرەمێرد، چ ۱، سلیمانی، ۲۰۰۸.

۴- بەختیار عەلی: گەر ان بۆ ماناکانی دیکە ی شیعەر، بەشی دووهم، گۆقاری رامانی ژماره ۲۷ ی حوزەبرانی ۲۰۰۲.

۵- د. نازاد ئەحمەد مەحمود: بونیاتی زمان له شیعری هاوچەرخ کوردیدا، له بلاوکرارهکانی ئەکادیمیای کوردی، چاپخانە ی حاجی هاشم، چ ۱، هەولێر

۲۰۱۷/۱۲/۵ (۲۴۷) ژ

۲۰۰۹.

۶- غەمگین بۆلی: گۆرانییەکی شین، له بلاوکرارهکانی یەکییتی نووسەرانی کورد، چاپخانە ی رۆژەهلات، چ ۱، هەولێر، ۲۰۱۲.

۷- مەجید مەحمود مۆتەلیب: شیعەر و فەلسەفە، وەرگێرانی له عەرەبییهو: فوناد مەجید میسری، له بلاوکرارهکانی دەزگای چاپ و پەخشی حەمدی، چ ۲، سلیمانی، ۲۰۰۸.

۸- ئەرشەد عاسی: شاعیران، رۆژنامە ی هەولێر، ژماره (۸۹۴۲)، ۲۰۱۶/۱۱/۲۹.

ب - به زمانی عەرەبی:

۱- عباس محمود العقاد و إبراهيم المازني: الديوان في النقد والادب، مؤسسة دار الشعب، ط ۴، القاهرة، ۱۹۹۷.

۲- محمود درویش: يوميات الحزن العادي، دار رياض الريس للكتب والنشر، ط ۴ الجديدة والمنقحة، بيروت، ۲۰۰۷.

۳- عبدالکریم کاظم: النص الايروتیکی.. شهوة الحرف وجمالية اللفظ، موقع تحولات، ۲۰۱۵.

۴- علي محمد اليوسف: الفلسفة والشعر، جريدة الديار اللندنية، لندن، عدد ۲۷/۳/۲۰۱۷.

۵- امال عواد رضوان: ظاهرة الكتابة الإيروسية عند المرأة، صحيفة المشقف الإلكترونية، سيدني، عدد خاص، ۲۰۱۰/۲/۲۰.

۶- خميس قلم: من أدوات التعبير الشعرية قاسم مثلاً، صحيفة أثير الإلكترونية، مسقط، عدد ۲۲/۸/۲۰۱۶.

۷- مدحت الجيار: الصورة الشعرية عند أبي القاسم الشابي، دار المعارف، ط ۲، القاهرة، ۱۹۹۵.